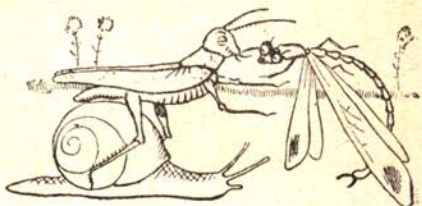
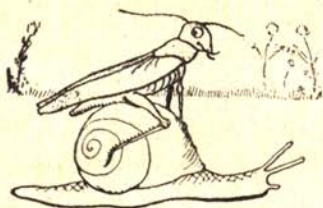


надалечъ, цвѣтята и билкитѣ миришатъ. Защо плачешъ ти, старо върбо?

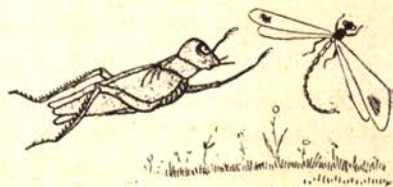
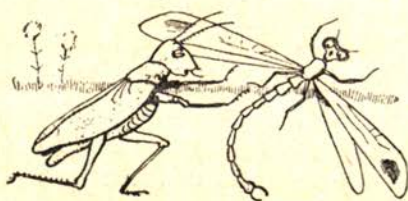
Товага върбата имъ разказа за висомомѣрието и гордостята на грахътъ и за наказанието, което неминуемо ѝ се слѣдваше. Вrabцитѣ разказаха тая история на мене. Тѣ ми я разказаха една вечеръ, когато азъ ги молѣхъ да ми разправятъ нѣкоя приказка.

Скакалецъ и Либела.



Единъ скакалецъ се качи на бързия охлювъ и тръгна да се жени. Той отиде при дъщерята на водното конче, която носѣше хубавото име Либела и ѝ каза:

— Добъръ день тънкокрила госпожице. Желаете ли да станете моя жена.



Либела се уплаши отъ остритѣ му рога, отъ дългитѣ му крака исписка и побѣгна. Скакалецътъ се спушна по нея.